

De tol van de roem

De wereld van de politiek is een wereld van dromen. Als leider van Noordwijk weet je met strenge maar rechtvaardige hand het volk voor je te winnen om daarna het dorp in de vaart der volkeren de goede kant uit te begeleiden. Lof en een straatnaam in de Zuid zijn daarna je deel. Ten faveure van deze eeuwige roem is het echter wel van groot belang om iets tastbaars achter te laten. Rudolf Tappenbeck de Zuid en Jaap Bedijn de Nortghoschool. Ook zie je Cees van Duyn nog steeds vol trots door zijn woonwijk Vinkenveld lopen en is van het weinig productieve duo Salman/Tummers de laatste (als eerste) met stille trom uit Noordwijk vertrokken. Het niets realiseren is een schrikbeeld voor menig wethouder met pit in de donder.

Het enig obstakel tussen roem en ambitie is het vaak ontbreken van geld. Op zich geen probleem. Geld kan op verschillende manieren worden aangemaakt. Allereerst kan er geld bij een andere wethouder worden weggehaald (bezuinigen). Zo wordt het mogelijk voor Peter van Bockhoven om het zwembad af te nemen en de badplaatsvernieuwing een versnelling hoger te zetten. Ingewikkeld maar steeds meer gewild is het (her)ontwikkelen van weinig rendabele gebieden. Het Morgenster gebied wordt herbebouwd met een groot aantal flats en woningen om geld te genereren voor de herbouw van de Witte School. Een deel van het Middengebied wordt bebouwd om de koop van datzelfde middengebied te kunnen betalen. Dit alles om ervoor te zorgen dat het Middengebied niet bebouwd wordt! De logica lijkt zoek, maar geld wordt er wel gemaakt.

Een zeer speciale manier van het nu geld maken is het interen op de toekomst. De commissie die de slechte financiële positie onderzoekt heeft vele zogeheten “administratieve oplossingen” voorbij zien komen. Een voorbeeld is het lenen bij de bank tegen vijf procent en het rekenen van een rente van zeven procent voor hetzelfde bedrag (opgelopen naar 30 miljoen euro) bij het grondbedrijf. De twee procent verschil kan je gebruiken voor leuke dingen. Dat later de woningen voor de Noordwijker extra duur worden is een zorg voor later en zeker niet voor de wethouder. Slim is het dan ook om een tijdje te wachten met bouwen. Dat zorgt immers voor meer inkomen.

Populair is ook het creatief omgaan met reserves. Je rekent bijvoorbeeld twee procent rente toe aan de reserve volkshuisvesting en gebruikt de resterende drie procent voor totaal andere zaken. Dat de reserve volkshuisvesting (opgehoest door de Noordwijkse huurder!) in waarde daalt waardoor in de toekomst minder sociale woningen kunnen worden gebouwd is een probleem van de toekomst. Sociale woningbouw is sowieso een goede plek om veel geld te halen. Hoe minder goedkope huurwoningen je bouwt, hoe meer geld je verdient. Wethouder Duindam heeft dit al met succes in Morgenster en Boechorst uitgevoerd en daardoor veel geld voor de Noordwijkse samenleving verdiend. Niet alleen de huurder is de pineut. Geld kan immers ook gevonden worden door het verhogen van de koopprijzen in nieuwbouwlocaties Boechorst en Offem. Zo kan met een prijs van 280.000 euro (fl 640.000 !!) voor een simpele middenklasse nieuwbouwwoning heel gemakkelijk het financiële debacle van Salman/Tummers rond Bronsgeest-Noord worden opgelost.

Naast creatief boekhouden is jarenlang het eenvoudig verhogen van de belasting/heffing weinig populair geweest. Nu de toekomst van vorige colleges het heden is geworden, en met interen op de toekomst weinig meer te verdienen valt, is deze weinig populaire maatregel op overdonderende wijze van stal gehaald. Na de succesvolle verhoging van de OZB van vorig jaar (met 32%) volgt in 2004 een bescheidener stijging van 7%.

Geld is geen probleem voor ambitie en roem. Maar toch. Als u volgend jaar over de geheel vernieuwde Boulevard naar het standbeeld van Wilhelmina en Barnhoorn kijkt, denk dan niet alleen aan uw eigen portemonnee, maar denk ook even aan die zwemmende peuter of uw kind in Voorhout. Dat is de tol van de roem.

Menko Wiersema